

1. Антоник В.Г., Срочко В.А. К решению задач оптимального управления на основе методов линеаризации // Журн. вычисл. математики и мат. физики. 1992. Т.32. № 7. С.979-991.
 2. Васильев Ф.П. Методы решения экстремальных задач. М., 1981.
 3. Евтушенко Ю.Г. Методы решения экстремальных задач и их применение в системах оптимизации. М., 1982.
 4. Пон-триагин Л.С., Болтянский В.Г., Гамкрелидзе Р.В. и др. Математическая теория оптимальных процессов. М., 1976.
 5. Шершина Ю.Н., Голуб Б.М. Квазинытоновская модификация метода линеаризации // Кибернетика. 1988. № 6. С.66-71.

Стаття надійшла до редколегії 12.03.93

УДК 518:517.948

М.В.Жук

ОЦІНКА ШВИДКОСТІ ЗБІЖНОСТІ МЕТОДУ КАНТОРОВИЧА
 ДЛЯ НЕЛІНІЙНИХ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ

Розглянемо нелінійне диференціальне рівняння

$$Au \equiv - \frac{\partial p(x, y, u, \frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y})}{\partial x} - \frac{\partial q(x, y, u, \frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y})}{\partial y} + z(x, y, u, \frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y}) = |1|$$

$= f(x, y)$

за нелінійної однорідної крайової умови

$$R[u] \Big|_{\Gamma} \equiv \left[p(x, y, u, \frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y}) \cos(\nu, x) + q(x, y, u, \frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y}) \cos(\nu, y) + G(s)u \right]_{\Gamma} = 0, |2|$$

де Γ - межа області D , обмеженої по x прямими $x=a$ і $x=b$, а по y кривими $y=g(x)$ і $y=h(x)$, причому $g(x) < h(x)$,
 ν - зовнішня нормаль до Γ .

Відносно заданих функцій припускаємо, що $f(x, y) \in H=L_2(D)$ в нормі $\|f\|^2 = \iint_D f^2(x, y) dx dy$; $p(x, y, s, t, z)$; $q(x, y, s, t, z)$; $z(x, y, s, t, z)$ вимірні при $(x, y) \in D$, $-\infty < s, t, z < +\infty$, диференційовні за змінними s, t, z , причому модулі цих похідних обмежені /3/;

$G(s)$ - задана обмежена додатна. Не обмежуючи загальності, можемо вважати, що $p(x, y, 0, 0, 0) = 0$, $q(x, y, 0, 0, 0) = 0$, $z(x, y, 0, 0, 0) = 0$.

Крім цього, припускаємо, що при $(x, y) \in D$ і довільних s, t, z справедлива нерівність

$$\frac{\partial p}{\partial t} \zeta^2 + \left(\frac{\partial p}{\partial z} + \frac{\partial q}{\partial t} \right) \zeta_1 \zeta_2 + \frac{\partial q}{\partial z} \zeta_2^2 + \left(\frac{\partial p}{\partial s} + \frac{\partial z}{\partial t} \right) \zeta_1 \zeta_0 + \left(\frac{\partial q}{\partial s} + \frac{\partial z}{\partial z} \right) \zeta_2 \zeta_0 + \frac{\partial z}{\partial s} \times \zeta_0^2 \geq M(\zeta_1^2 + \zeta_2^2) + N\zeta_0^2,$$

© Жук М.В., 1993

де $\zeta_0, \zeta_1, \zeta_2$ - довільні дійсні числа. $M = \text{const} > 0, N = \text{const}$. Причому співвідношення між постійними M, N, γ задовольняють певні умови [3] / γ визначається далі/.

Позначимо через $H_T \subset H$ енергетичний простір допоміжного додатно визначеного оператора T_σ , який знаходимо з формули

$$T_\sigma u = -\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} - \frac{\partial^2 u}{\partial y^2}, \quad /3/$$

$$\left[\frac{\partial u}{\partial x} \cos(\nu, x) + \frac{\partial u}{\partial y} \cos(\nu, y) + u \right] \Big|_\Gamma = 0, \quad /4/$$

область визначення якого є $D(T_\sigma)$ множина двічі неперервно диференційованих $u(x, y)$ в \bar{D} , що задовольняють крайові умови /4/

При цьому [3]

$$[u, v]_\sigma = \iint_D \left[\frac{\partial u}{\partial x} \frac{\partial v}{\partial y} + \frac{\partial u}{\partial y} \frac{\partial v}{\partial x} \right] dx dy + \int_\Gamma uv ds, \quad /5/$$

$$\|u\| \leq \frac{1}{\gamma} |u|_\sigma, \quad \gamma = \text{const} > 0. \quad /6/$$

Для довільних $u, v \in H_\sigma$ формально вводиться квазібілінійна форма

$$A(u, v) = \iint_D \left[p \left(x, y, u, \frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y} \right) \frac{\partial v}{\partial x} + q \left(x, y, u, \frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y} \right) \frac{\partial v}{\partial y} + r \left(x, y, u, \frac{\partial u}{\partial x}, \frac{\partial u}{\partial y} \right) v \right] dx dy + \int_\Gamma \sigma uv ds. \quad /7/$$

Тоді для довільних $u, v, w \in H_\sigma$ аналогічно, як і в праці [3], можна знайти нерівності

$$A(u, u-v) - A(v, u-v) \geq \mu |u-v|_\sigma^2; \quad /8/$$

$$A(u, w) - A(v, w) \leq \eta |u-v|_\sigma |w|_\sigma, \quad /9/$$

де μ, η - деякі додатні константи [3].

Задачу /1/-/2/ розв'язуємо методом Канторовича, згідно з яким наближений розв'язок шукаємо у вигляді

$$u_n(x, y) = \sum_{k=1}^n c_k(x) \varphi_k(x, y), \quad /10/$$

де лінійно незалежні функції $\varphi_k(x, y)$ у проміжку $[g(x), h(x)]$ вибираємо таким чином, щоб система $\{x_k(x) \varphi_k(x, y)\}$ була повною

системою лінійно незалежних функцій в H_σ . Шукає коєфіцієнти $C_k(x)$ визначаємо зі системи

$$\int_{g(x)}^{h(x)} (Au_n - f)\psi_i dy + \psi_i \sqrt{1+y'^2} R[u_n] \Big|_{y=g(x)} + \psi_i \sqrt{1+y'^2} R[u_n] \Big|_{y=h(x)} = 0 \quad /11/$$

за умов

$$\int_{g(a)}^{h(a)} R[u_n]\psi_i \Big|_{x=a} dy = 0, \quad \int_{g(b)}^{h(b)} R[u_n]\psi_i \Big|_{x=b} dy = 0, \quad i=1,2,\dots,n. \quad /12/$$

Як відомо, для узагальненого розв'язку $u \in H_\sigma$ задачі /1/-/2/ виконується тотожність

$$A(u, v) = \iiint f v dx dy \quad /13/$$

при довільній функції $v \in H_\sigma$. Аналогічно для узагальненого розв'язку системи /11/-/12/ $u_n(x, y)$ справедлива тотожність

$$A(u_n, v_n) = \iiint f v_n dx dy, \quad /14/$$

де $v_n(x, y)$ - довільна функція з $H_n \cap H_\sigma$, $H_n \subset H$ - простір функцій вигляду $v_n(x, y) = \sum_{k=1}^n a_k(x) \psi_k(x, y)$.

Відомо, що умови /8/, /9/ забезпечують існування та єдиність узагальненого розв'язку для задачі /1/-/2/ і системи /11/-/12/ [3].

Визначимо збіжність та оцінку швидкості збіжності методу Канторовича.

Нехай $u \in H_\sigma$ - узагальнений розв'язок задачі /1/-/2/. Тоді з тотожностей /13/, /14/ для довільного елемента $w_n \in H_n \cap H_\sigma$ отримуємо

$$A(u, w_n) - A(u_n, w_n) = 0.$$

З нерівності /8/, враховуючи останнє співвідношення при $w_n = u_n - v_n$, де v_n - довільний елемент з $H_n \cap H_\sigma$, а також лінійність форми $A(u, v)$ по другому аргументу, маємо

$$|u - u_n|_\sigma \leq \frac{1}{\mu} [A(u, u - u_n) - A(u_n, u - u_n)] = \frac{1}{\mu} [A(u, u - v_n) - A(u_n, u - v_n)].$$

Використовуючи нерівність /9/, з останнього співвідношення отримуємо

$$|u - u_n|_\sigma \leq \frac{\eta}{\mu} |u - u_n|_\sigma |u - v_n|_\sigma.$$

Таким чином,

$$|u - u_n|_\sigma \leq c |u - v_n|_\sigma, \quad /15/$$

де $C = \frac{\eta}{\mu}$; елемент $v_n \in H_n \cap H_\sigma$ вибираємо так, щоб він реалізував мінімум функціоналу $|u - v_n|_\sigma$.

При цьому внаслідок повноти у просторі H_σ системи функцій $\{X_\ell(x)\psi_k(x,y)\}$ для елемента $v_n(x,y) = \lim_{m \rightarrow \infty} v_n^m$, де елемент $v_n^m(x,y) = \sum_{k=1}^n \sum_{\ell=1}^m a_{k\ell} X_\ell(x)\psi_k(x,y)$ реалізує мінімум функціоналу $|u - v_n^m|_\sigma$ маємо

$$|u - v_n|_\sigma \rightarrow 0,$$

при $n \rightarrow \infty$, тому

$$|u - u_n|_\sigma \rightarrow 0 \quad /16/$$

при $n \rightarrow \infty$. Отже, справедлива така теорема.

Теорема. При обмеженнях, зроблених відносно вихідних даних задачі /1/-/2/, що забезпечують виконання умов /8/, /9/, метод Канторовича збігається і швидкість збіжності характеризується оцінкою /15/.

Повною системою лінійно незалежних функцій у просторі H_σ є, наприклад, система $\{x^l y^k\}$, $l, k = 0, 1, 2, \dots [3]$, тому координатну систему функцій $\{\psi_k(x,y)\}$ вибираємо у вигляді

$$\psi_k(x,y) = y^k, \quad k = 0, 1, 2, \dots \quad /17/$$

Нехай $u_n(x,y)$ - узагальнений розв'язок вихідної задачі /1/-/2/, перші похідні якого неперервні, та існують сумовані з квадратом в області D другі узагальнені похідні, функції $g''(x)$ і $h''(x)$ неперервні. Тоді, використовуючи оцінку /15/ і доведення леми I [1], отримуємо, що швидкість збіжності методу Канторовича, якщо для наближення /10/ використовуються функції /17/, характеризується оцінкою

$$|u - u_n|_\sigma = O\left(\frac{1}{n}\right).$$

Якщо ж, крім цього, $u(x,y)$ належить простору $W_2^{s+1}(D)$, а функції $g^{(s+1)}(x)$ і $h^{(s+1)}(x)$ - неперервні, то

$$|u - u_n|_\sigma = O\left(\frac{1}{n^s}\right).$$

І. В л а с о в а З.А. О методе приведения к обыкновенным дифференциальным уравнениям // Тр. Мат. ин-та АН СССР. 1959. Т.53. С.37-42. 2. Ж у к М.В. Застосування методу Канторовича для нелінійних диференціальних рівнянь // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. мех.-мат. 1992. Вип. 37. С.12-16. 3. К а н т о р о в и ч Л.В., К р и л о в В.И. Приближенные методы высшего анализа. М.; Л., 1962.

Стаття надійшла до редколегії 10.03.93.